

Responding to the Continuing Development of the COVID Pandemic

—Tim Jackins

پاسخ به توسعه مداوم همه گیری کووید
بقلم — تیم جکینز

Farsi Translation
Vida Mozafarieh

ترجمه فارسی
ویدا مظفریه

همه گیری ناشی از ویروس کووید ۱۹ یکسال و نیم است که با ما است. گسترش ویروس غیر قابل پیش بینی بوده است و در زمان های مختلف با شدت های مختلف به نقاط مختلف جهان برخورد کرده است. نحوه مدیریت مؤثر اوضاع بسیار متفاوت است و بستگی به ثروت و رهبری سیاسی هر کشور داشته است.

کشورهایی که بیشترین فقر را در تاریخ استعمار داشته اند، از کمترین منابع برای مدیریت این وضعیت برخوردار بوده اند و همچنان از میزان بالای آلودگی و مرگ و میر رنج میبرند. کشورهای ثروتمند تر، که از استعمار و استثمار سود برده اند، منابع لازم برای درمان افراد آلوده، تولید و خرید واکسن و توزیع آنها در بین شهروندان خود داشته اند. این به آنها کمک کرده است تا میزان عفونت خود را کاهش دهند.

بسیاری از مردم در سراسر جهان از مفید بودن واکسن ها، فاصله گذاری اجتماعی، ماسک ها و ضد عفونی کننده دست ها و سطوح، مطلع شده اند و از این اقدامات برای جلوگیری از شیوع ویروس استفاده کرده اند. این به کاهش سرعت گسترش کمک کرده و در نتیجه، فشار روی بیمارستان ها و دیگر سیستم های پزشکی را کاهش میدهد.

با این حال، اکثر نقاط جهان بیش از یکی از عفونت های کوید را پشت سر گذاشته اند، و معلوم است که کاهش میزان عفونت ها، درعین امیدواری، خود بخود نشان دهنده پایان همه گیری نیست.

همچنین، از آنجا که ویروس بسیار گسترده شده و افراد زیادی را آلوده کرده است، فرصت های زیادی برای جهش پیدا کرده است و انواع مختلفی از ویروس اصلی ظاهر شده است. برخی از این موارد حتی مسری تر از نسخه اصلی هستند. هنوز مشخص نیست که فردی که قبلاً واکسینه شده یا قبلاً آلوده شده، در برابر این گونه ها چقدر مقاومت خواهد کرد. و تا زمانی که ویروس تعداد زیادی از افراد را آلوده میکند، انواع و گونه های جدید توسعه می یابد.

بدون جهت یکنواخت:

وقتی ویروس برای اولین بار ظاهر شد، من از همه جامعه آرسی خواستم که کلاس های حضوری، کارگاه ها و جلسه ها را متوقف کنند. اینکار برای خیلی از ما مشکل و ناراحت کننده بود ولی برای محافظت همگانی لازم بود. تصور میکنم در جهت درستی بود، زیرا هیچیک از ما هیچگونه مصونیت در برابر این ویروس نداشتیم، و تماس نزدیک ما، انتقال را امکان پذیر میساخت.

در حال حاضر احتمال آلوده شدن به برخی از نسخه های ویروس بسته بمحل زندگی فرد در جهان بسیار متفاوت است. میزان آلودگی در خیلی از مناطق کاهش می یابد، به ویژه جایی که درصد زیادی از مردم واکسینه شده اند. این باعث شده است که برخی از افراد در مورد ملاقات مجدد حضوری برای جلسات، کلاس ها و کارگاه ها تمایل پیداکنند. با اینحال بدون مجموعه ای از شرایط مشترک در رابطه با ویروس، هیچ راهنمای ساده و یکنواختی برای مشاور-متقابل یا جامعه آرسی وجود ندارد. ما باید به کسب اطلاعات و فکر کردن درباره موقعیت های مختلف خود ادامه دهیم.

واکسن ها برای محافظت از مردم عمل میکنند اما نه بطور کامل، و زنده ماندن از عفونت کووید، ایمنی کامل را ایجاد نمیکند. ما هنوز اطلاعاتی نداریم تا بدانیم واکسن های فعلی چقدر خوب در برابر انواع جدید کار میکنند. بنابراین، خطرات هنوز وجود دارد، و ما باید در مورد آنها فکر کنیم، تحریکاتی که از وضعیت ایجاد می شود را تخلیه کنیم و در این شرایط در حال توسعه، تصمیم بگیریم که در حال حاضر چقدر از نظر فیزیکی به دور ماندن نیاز داریم.

گردهمایی های محلی برای در نظر گرفتن سیاست های محلی:

همه ما دوست داریم این موضوع تمام شود. همه ما دوست داریم دوباره بهم نزدیک شویم. و اگرچه تخلیه روی تحریکات و تداعی شدن جدایی مفید است، اما ملاقات حضوری تفاوت ایجاد میکند.

بنابراین میل دارم هر 'منطقه آرسی' دارای چند گردهمایی در زوم "zoom" داشته باشند که در آن ها اطلاعات مربوط به شرایط محلی را به اشتراک بگذارند، 'شن' و جلسات و 'جلسات - فکر - و - شنود' داشته باشند که از تفکرات هم باخبر شوند و سعی کنند برای 'جامعه محلی' خود برای دوره جاری، به اجماع برسند. هر سیاستی میبایست بعنوان پیشنهادی خط مشی شناخته شود تا بتواند با تغییر شرایط تغییر کند.

این مسئله ای نیست که باید سریع به آن پاسخ داده شود و ممکن است چندین جلسه از این نشست ها لازم باشد. ما میبایست فکر خود را درباره آزدگی های در رابطه با وضعیت خود تخلیه کنیم، هم اطلاعات واقعی و مرتبط را میتوانیم به اشتراک بگذاریم، به رفاه حال هم فکر کنیم، و سعی کنیم به توافق برسیم. این امکانپذیر است.

با وجود هرگونه تفکری که جامعه آرسی داشته باشد، هیچکس نباید مجبور به تماس هایی باشد که معتقد است میتواند آنها را به خطر بیندازد. در طول این بیماری همه گیر، ما یاد گرفته ایم که از ارتباطات الکترونیکی به شیوه های مؤثر استفاده کنیم، لذا مردم هنوز این گزینه را دارند که می توانند، در صورتیکه احساس کنند لازم است از خود محافظت کنند، در کلاس، کارگاه و جلسه از آن استفاده کنند.

اکثر جوامع آرسی ما، هنوز برای همه ایمن نیست که به شیوه هایی که در سال ۲۰۱۹ عمل میکردیم بازگردیم. هنوز زمان برگزاری کلاس ها یا کارگاه های حضوری نیست. ما هنوز در اینجا در RCCR فعالیت های حضوری انجام نمیدهیم.

در این دوره، هرچه افراد دورتر برای ملاقات با یکدیگر سفر کنند و هرچه در گروه تعداد افراد بیشتر باشد، امنیت کمتر است. ما باید بفکر همگی و نحوه تأثیر تصمیمات فردی بر دیگران در جامعه آرسی باشیم.

در مورد جلسات آرسی، چه زمانی برای شما و مشاور - متقابل شما بیخطر است که حضوری دیدار کنید؟ در ادامه چند فاکتور برای جواب به این سؤال: آیا هردوی شما

کاملاً واکسینه شده اید؟ آیا هیچ یک از شما بدون ماسک با اشخاص واکسینه نشده تماس داشته اید؟ با چند نفر مشاور-متقابل هریک از شما بدون ماسک با اشخاص واکسینه نشده تماس داشته است؟ با چند نفر مشاور-متقابل هریک از شما سشن یا جلسه حضوری خواهد داشت؟ بسیار ارزشمند است که جلسات 'فکر-و-شنود' روی این موضوع داشته باشید که هریک از شما فکر دیگری را درک کند. در نهایت تصمیم باید توسط هر جفت مشاور متقابل گرفته شود و جامعه محلی آرسی باید از آن مطلع گردد.

اگرچه ممکن است میزان عفونت در منطقه شما کاهش یابد، اما ما همچنان میخواهیم از ارائه خطوط ارتباطی که در طی آن میتواند مسیر را منتقل کند، اجتناب کنیم. از آنجا که افراد کمتری در یک جلسه آرسی نسبت به کلاس یا کارگاه شرکت میکنند، جلسات آرسی از دو فعالیت دیگر ایمن تر است.

درصد بالایی از ما که کاملاً واکسینه شده باشد (در صورت بودن واکسن) ، هنوز به نظر می رسد این تنها راهی است که در حال حاضر آهسته و سرحام مانع گسترش ویروس می شود.

هنگامیکه یک 'منطقه آرسی' در طول چندین هفته باهم فکر کرده و درمورد راهی برای پیشرفت توافق کردند، من میل دارم قبل از اجرای سیاست از آن مطلع شوم.